

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512201762
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2512201762.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubice Spálovej a sudcov: JUDr. Antona Jačeka a JUDr. Martiny Valentovej, v právnej veci navrhovateľa: K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom N., D. XXX, zastúpenému advokátkou: JUDr. Magdaléna Kuciaňová, so sídlom Piešťany, Nitrianska 5, proti odporkyňi: S. H., nar. X.X.XXXX, bytom N., K. D. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou: JUDr. Adriana Ručkayová, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Jilemnického 27, o zaplatenie 2.240,59 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 10C/55/2012-120 zo dňa 19.12.2014 - vo vyhovujúcej časti, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.240,59 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.240,59 Eur od 25.0.2012 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol a vyslovil tiež, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Rozsudok súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1, § 39, § 107 ods. 1, § 489, § 451 ods. 1, 2, § 454, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013. Súd skonštatoval, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal voči odporkyňi zaplatenia 2.240,59 Eur pôvodne titulom pôžičky, neskôr zmenil právnu kvalifikáciu a poukazuje na vyhlásenie odporkyne, že pre platnosť zmluvy o pôžičke chýbala danosť jej vôle, bol toho názoru, že odporkyňa sa prijatím a nevrátením peňazí na jeho úkor bezdôvodne obohatila. V konaní bolo preukázané, že účastníci žili v druhovskom pomere v spoločnej domácnosti od 13.11.2007 do 23.12.2010, bývali v byte patriacom navrhovateľovi, spoločne hospodárili a odporkyňa, keď mala príjem, finančne prispievala navrhovateľovi. Z listinných dôkazov a z výsluchu účastníkov bolo preukázané, že navrhovateľ dal dňa 21.5.2008 príkaz banke na prevod peňazí v sume 2.223,99 Eur (67.000,- Sk) z jeho účtu na účet v banke patriaci odporkyňi, ktorá túto sumu prijala a ponechala si ju. Súčasne bolo preukázané, že v ten istý deň zaplatil sumu 16,60 Eur (500,- Sk) z jeho účtu na účet príjemcu označeného ako poisťovňa Slovenskej sporiteľne s uvedením rodného čísla odporkyne ako variabilného symbolu, na základe čoho súd vzal za preukázané, že navrhovateľ tým plnil za odporkyňu to, čo mala plniť sama. Vychádzajúc zo zisteného súd uzavrel že medzi účastníkmi nebola uzavretá zmluva o pôžičke, keďže ani jeden z nich neprejavil za týmto účelom vôľu a nešlo ani o dar zo strany navrhovateľa, lebo chýbala jeho vôľa darovať túto sumu odporkyňi, keďže očakával, že bude vrátená, pričom účastníci sa nedohodli na spôsobe vrátenia peňazí. Nakoľko potom medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ani k darovaniu a odporkyňa plnenia od navrhovateľa prijala, súd ustálil, že odporkyňa sa na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatila, keďže v danom prípade od začiatku neexistoval právny dôvod na to, aby tieto peniaze od navrhovateľa prevzala, resp. čo do sumy

500,- Sk nemal plniť navrhovateľ, ale odporkyňa. Odporkyňa sa v konaní nepodarilo preukázať, že by navrhovateľovi žalovanú sumu prípadne jej časť vrátila, keď jej tvrdeniu o postupnom splácaní dlhu spolu s príspevkom na bývanie, ktoré predostrela až v neskoršej fáze konania, súd vyhodnotil iba ako účelovú obranu, prihliadajúc pritom na skutočnosť, že odporkyňa žila aj so svojimi deťmi v jednej domácnosti v byte navrhovateľa, ktorý uhrádzal výdavky súvisiace s bývaním a odporkyňa mu prispievala mesačne zväčša sumou vo výške 5.000,- Sk resp. 165,- Eur bez konkrétnej špecifikácie či správy pre adresáta, že by čiastočne išlo o vracanie nejakého dlhu.

Odporkyňa vzniesla v konaní námietku premlčania, avšak tvrdený úmysel bezdôvodného obohatenia zo strany odporkyne, kedy je na premlčanie potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu, sa navrhovateľovi nepodarilo preukázať. Navrhovateľ neunesol v tomto smere dôkazné bremeno preto, že v čase prevodu peňazí žili účastníci v spoločnej domácnosti, spoločne hospodárili, odporkyňa mu prispievala na domácnosť, plánovali spoločnú domácnosť. Pokiaľ by sa mienila úmyselne bezdôvodne obohatiť, nežila by s odporcom ďalšie dva roky, navyiac spoločnú domácnosť opustila po vzájomnej hádke a nie bezdôvodne. Súd mal za nepochybne preukázané, že odporkyňa získala majetkový prospech od navrhovateľa bez právneho dôvodu, pričom ale nešlo o bezdôvodné obohatenie úmyselné, keďže okolnosti tomu nasvedčujúce neboli navrhovateľom preukázané.

V ďalšom prvostupňový súd poukázal na teoretické východiská posudzovania premlčania a na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 265/2009 a II.ÚS 176/2011. V intenciách týchto právnych názorov súd skúmal okolnosti prípadu, za ktorých bola odporkyňou vznesená námietka premlčania, pričom dospel k záveru, že tieto zakladajú neplatnosť tohto právneho úkonu odporkyne pre jeho rozpor s dobrými mravmi. Súd pritom vychádzal z toho, že v čase poskytnutia peňažného plnenia, rovnako ako aj po ňom, navrhovateľ žil s odporkyňou v druhovskom pomere a spolu s jej deťmi zdieľali spoločnú domácnosť v byte patriacom navrhovateľovi. Prihliadol na to, že navrhovateľ dobrovoľne zaťažil svoj majetok, keď vstúpil do zmluvného záväzkového vzťahu treťou osobou, aby získané finančné prostriedky poskytol odporkyni za účelom splatenia jej dlhov, ktoré sa viazali na dobu, keď ešte s navrhovateľom nežila. V rozhodnom čase pritom účastníci nepovažovali dohodu o podmienkach vrátenia peňažných prostriedkov za potrebnú. Navrhovateľ považujúc vzťah s odporkyňou za trvalý tak konal v dobrej viere, v jej prístup ako životnej partnerky. Z výsluchu účastníkov súd zistil, že k istej forme vrátenia peňažných prostriedkov malo dôjsť práve v rámci spoločných aktivít v budúcnosti a to finančným podieľaním sa odporkyne na rekonštrukcii bytu, ktorý spoločne obývali, k čomu ale nedošlo, keďže odporkyňa opustila spoločnú domácnosť. V ďalšom súd skonštatoval, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota začala plynúť dňom 21.5.2011 a uplynula 21.5.2011 (zrejme 21.5.2013). Týmto dňom zaniklo právo navrhovateľa domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou. Súd však má za to, že v prejednávanej veci by aplikácia takéhoto výkladu právnych noriem popierala samotný účel inštitútu premlčania, ktorým je pôsobiť na subjekty tak, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ako totiž vyplýva z preukázaných skutkových okolností, navrhovateľ žil s odporkyňou v trojročnom partnerskom vzťahu pričom k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo už v prvom roku vzťahu. Povaha a charakter ich vzťahu predstavovali pre navrhovateľa dôvod, pre ktorý si vydanie majetkového prospechu od odporkyne neuplatňoval na súde a ani inou formou, keďže medzi účastníkmi existovala vzájomná dohoda o spôsobe vrátenia týchto majetkových hodnôt v podobe príspevku na financovanie rekonštrukcie bytu, ktorá mala byť realizovaná v budúcnosti. To potvrdzuje aj jeho následné správanie, keď po odchode odporkyne túto kontaktoval s výzvou na vrátenie peňažných prostriedkov. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že by nezodpovedalo požiadavkám spravodlivosti, aby zohľadnil plynutie premlčacej doby za obdobie trvania vzťahu od 21.5.2011 (zrejme od 21.5.2008) do decembra 2010, kedy odporkyňa opustila spoločnú domácnosť, keďže v tomto období navrhovateľ pre existenciu dôvodov, ktoré sám nezavinil a ktoré sa súdu javia ako adekvátne okolnostiam, nepociťoval potrebu ochrany svojho právneho postavenia. I napriek tomu odporkyňa vzniesla námietku premlčania, pričom si musela byť vedomá, že splnenie jej záväzku vyplývajúce z neformálneho dohovoru s navrhovateľom o splatení dlhu vo forme príspevku na rekonštrukciu jeho bytu, za danej situácie neprichádzalo do úvahy. Súd tiež prihliadol na to, že odporkyňa odhládnuce od vznesenia námietky premlčania od začiatku smerovala k popretiu povinnosti vydať navrhovateľovi peňažné plnenie (tvrdiac, že malo ísť o dar). Súd takéto konanie odporkyne vyhodnotil ako výraz zneužitia práva namietať premlčanie na úkor navrhovateľa, ktorý odporkyni bez právneho dôvodu poskytol majetkový prospech, avšak jeho vydania voči nej sa v dobrej viere počas vzájomného spolužitia, keď premlčacia doba z väčšej časti plynula, nedomáhal. Finančná situácia odporkyne bola dôvodom, pre ktorý navrhovateľ vzal na seba záväzok za účelom jej riešenia. Súd má

za to, že tento prístup navrhovateľa nezakladá zavinenie navrhovateľa na márnom plynutí lehoty počas trvania vzťahu. Vzhľadom na vyššie uvedené potom prvostupňový súd vznesenie námietky premlčania považoval za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, ktorý právny úkon je z tohto dôvodu podľa § 39a Občianskeho zákonníka neplatný a preto naň nemožno prihliadať.

Keďže v konaní bolo potom preukázané, že navrhovateľ odporkyňi bez právneho dôvodu poskytol sumu 2.223,99 Eur, resp. v rozsahu 16,60 Eur za ňu plnil to, čo podľa práva mala plniť sama, pričom tieto peňažné plnenia mu odporkyňa nevrátila, čím bez právneho dôvodu získala majetkový prospech na úkor navrhovateľa, súd návrh vyhodnotil ako dôvodný a navrhovateľovi priznal žalované plnenie v celkovej výške 2.240,59 Eur. Navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania odo dňa 13.1.2012 poukazujúc na to, že odporkyňu vyzval na plnenie výzvou zo dňa 9.12.2012, pričom zásielka bola na pošte uložená dňa 11.1.2012 a odporkyňa si ju neprevzala. Súd však nemal preukázané reálne doručenie výzvy odporkyňi, ani nebolo navrhovateľom preukázané, že by sa v rozhodnom čase bola na tejto adrese zdržiavala. Preto súd navrhovateľovi priznal úroky z omeškania až odo dňa 25.2.2012, nakoľko doručenie výzvy na plnenie odporkyňi mal preukázané až z doručenia súdnej zásielky, obsahom ktorej bol platobný rozkaz a návrh na začatie konania s prílohami, ktorý možno za výzvu považovať. Súd tak navrhovateľovi priznal úroky z omeškania vo výške 9% ročne od 25.2.2012, keď základná úroková sadzba ECB bola vo výške 1%, až do zaplatenia a vo zvyšku žalovaných úrokov z omeškania žalobu zamietol. S poukazom na § 151 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. súd vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku formálne v celom jeho rozsahu avšak podľa obsahu navrhnutého petitu s výnimkou časti, ktorou bol návrh vo zvyšku zamietnutý, podala prostredníctvom svojej advokátky odvolanie odporkyňa, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietne a navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť jej trovy konania. Ako odvolací dôvod uplatnila dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Zdôraznila nevyhnutné právne predpoklady výkonu práva uplatnenia námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi, ktorými sú priamy úmysel a predpoklad na základe ktorého druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Dala do pozornosti výpoveď navrhovateľa na pojednávaní prvostupňového súdu dňa 5.9.2013, v ktorej sa vyjadril, že peňažné prostriedky, ktoré poskytol odporkyňi od odporkyne pýtal späť ešte v čase, keď spolu bývali, avšak odporkyňa tvrdila, že prerobia byt spolu. Navrhovateľ sa teda ešte počas trvania spoločného vzťahu domáhal vrátenia peňažných prostriedkov a teda vykonával svoje právo počas plynutia premlčacej doby, v dôsledku čoho nie je možné stotožniť sa s názorom súdu, že dôvodom skoršieho neuplatnenia práva zo strany navrhovateľa bola práve existencia druhovského pomeru medzi navrhovateľom a odporkyňou. Zdôraznila, že v danom prípade sa dostávajú do konfliktu inštitúty márneho uplynutia premlčacej doby a princíp právnej istoty. Podľa názoru odvolateľky by sa uplatnenie premlčacej doby priečilo dobrým mravom len v tých výnimočných prípadoch, kedy by bolo výrazom zneužitia práva na úkor druhého účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil. Naplnenie týchto okolností by muselo byť natoľko závažné a v tak výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva na uplatnenie námietky premlčania. Navrhovateľovi nič nebránilo uplatniť právo voči odporkyňi v priebehu plynutia premlčacej doby, nakoľko v priebehu konania nebol navrhovateľom preukázaný priamy úmysel odporkyne zapríčiniť márne uplynutie premlčacej doby na strane navrhovateľa práve naopak, z vyjadrení navrhovateľa priamo vyplýva, že vykonával svoje právo aj počas trvania druhovského pomeru. Má za to, že prelomenie princípu právnej istoty, akým by bolo uplatnenie práva uplatniť námietku premlčania, nemôže byť odôvodnené ani požiadavkou na výkon práva v súlade s dobrými mravmi. V ďalšom zdôraznila zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* s tým, že je vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne. Inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné a pod. V závere vyslovila názor, že samotný fakt, že navrhovateľ s odporkyňou žil v druhovskom pomere nemohol navrhovateľa uspokojiť natoľko, aby v ňom zakladal právnu istotu a nezaujímal sa o ochranu peňažných prostriedkov, ktoré odporkyňi poskytol.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu odporkyne predložil písomné vyjadrenie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, stotožnil sa so závermi súdu prvého stupňa a priznal náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi za jeden úkon právnej služby podľa vyčíslenia vo vyjadrení v súhrnnej sume 99,68 Eur. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa rozhodol jednak v súlade s právnym názorom súdu vyššieho stupňa tak, ako mal rozhodnúť už prvýkrát. Judikáty o ktoré sa opiera odporkyňa a ktoré boli použité i v zrušujúcom uznesení sú správne ale nesprávne vykladané. Ak potom prvostupňový súd právne posúdil vec i s prihliadnutím na § 3

Občianskeho zákonníka (podľa pokynu odvolacieho súdu), nemohol tým založiť ten istý odvolací dôvod nesprávne právne vec posúdiť, pretože námietky žalovanej sa týkajú skutkovej stránky, ktorá nájde svoje opodstatnenie až správnym právnym posúdením.

K doručenému vyjadreniu navrhovateľa k odvolaniu predložila odporkyňa prostredníctvom svojej advokátky repliku, v ktorej uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaného odvolania. Nesúhlasí s návrhom navrhovateľa a nestotožňuje sa s jeho vyjadrením k odvolaniu. Preto na základe skutočností, ktoré v podanom odvolaní uviedli, trvajú na tom, že prvostupňový súd vo veci samej nesprávne právne posúdil vec, v dôsledku čoho došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že návrh bude zamietnutý a navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania odporkyňi.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania (s výnimkou zamietajúcej časti), ako i dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolaciu argumentáciu uplatnenú odporkyňou a odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdom, bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom uzavrel, že námietka premlčania vznesená v danej veci odporkyňou je konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, preto výkonu takéhoto práva nemôže byť súdom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka poskytnutá súdna ochrana.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na posúdenie danej veci, pokiaľ ide o skutočnosti právne významné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku a jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právny záver súdu prvého stupňa vo veci, keď na vec aplikoval náležité hmotnoprávne ustanovenia a tieto i správnym spôsobom v súlade sním citovanou konštantnou súdnou judikatúrou vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne, presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihladnutím na odvolacie argumenty odporkyne nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa sa žiada dodať už iba nasledovné:

Odvolací súd je toho názoru, že súdom prvého stupňa popísané a zohľadnené okolnosti daného prípadu najmä, že v čase poskytnutia daných finančných prostriedkov navrhovateľom odporkyňi účastníci žili v dlhodobom partnerskom vzťahu, v byte vlastnícky patriacom navrhovateľovi, pričom odporkyňa spoločnú domácnosť s navrhovateľom zdieľala aj s jej dvoma maloletými deťmi, že navrhovateľ sa v dôsledku toho zadlžil, že medzi účastníkmi existovala ústna dohoda o spôsobe vrátenia peňazí v podobe príspevku na rekonštrukciu bytu navrhovateľa v budúcnosti a navrhovateľ sa začal od odporkyne domáhať právnou cestou vrátenia daných finančných prostriedkov po tom, ako v decembri 2010 opustila spoločnú domácnosť, pričom navrhovateľ sa v čase spolužitia dôvodne spoliehal na čestnosť odporkyne, sú také osobitné okolnosti daného prípadu, kedy by priznanie účinku námietke premlčania žalobou uplatneného nároku vznesenej odporkyňou, bolo neprimerane tvrdým postihom vedúcim k nespravodlivému výsledku voči navrhovateľovi, ktorý márne uplynutie danej premlčacej doby, ako správne uzavrel prvostupňový súd nezavinil. Z tohto hľadiska ani odvolací súd nepovažuje za relevantné, že navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že počas trvania vzťahu s odporkyňou sa domáhal vrátenia peňažných prostriedkov, ako na to poukazovala odvolateľka, keďže išlo iba o ústne neformálne domáhanie sa a práve s poukazom na vyššie popísané okolnosti daného prípadu navrhovateľ neprikročil k jeho súdnemu vymáhaniu. Z

uvedeného tiež plynie, že dôvodom skoršieho neuplatnenia práva zo strany navrhovateľa právnou cestou bola práve existencia druhovského pomeru medzi účastníkmi.

Odvolací súd je tiež toho názoru, že uplatnenie námietky premlčania v danom výnimočnom prípade, vzhľadom na súdom prvého stupňa podrobne popísané okolnosti veci, je výrazom zneužitia práva na vznesenie námietky premlčania zo strany odporkyne na úkor navrhovateľa. Odvolací súd zhodne s prvostupňovým je presvedčený, že vymenované okolnosti prípadu sú natoľko závažné a v tak výnimočnej intenzite, že odôvodňujú zásah do princípu právnej istoty v podobe odopretia práva na účinné uplatnenie námietky premlčania odporkyňou.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd potom rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bolo žalobe vyhovené, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov, ako vo výroku vecne správny s použitím § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., potvrdil.

S poukazom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p. o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.